

JUNGLE CRUISE

AF MOGENS HØEGSBERG · 13. SEPTEMBER 2023 · 5 MINUTTERS LÆSETID

Jungle Cruise er en overlæstet rodebutik, men langt hen ad vejen redder filmen sig i land på den rå charme fra Dwayne Johnson, Emily Blunt og de andre medvirkende – og en høj underholdningsværdi.

I 1550'erne kæmper en flok spanske conquistadors sig gennem Amazonjunglen på jagt efter et sagnomspundet træ, Månens tårer, hvis blomster angiveligt skulle kunne kurere enhver sygdom.

Motivationen var nobel nok: Lederen, Don Aguirre, havde en dødeligt syg datter, og missionen gik alene ud på at finde træet, så datteren kunne overleve.

En for én dør de spanske soldater, indtil der kun er en håndfuld tilbage. De bliver reddet og helbredt af den selvsamme indianerstamme, der fungerer som træets vogtere.

Men da indianerne ikke vil give Don Aguirre adgang til træet, går han og hans folk til angreb og begynde at slagte stammen – kun én af soldaterne vil ikke være med til massakren.

Indianerstammens høvding bliver også dræbt, men inden han udånder, nedkaster han en frygtelig forbandelse over de spanske soldater: De er dømt til at leve for evigt, men kan aldrig begive sig ud af synsvidde fra Amazonfloden.

FRA LONDON TIL SYDAMERIKA

I filmens nutid – 1916 – er andre på jagt efter træet. Videnskabskvinden og eventyreren Lily Houghton (Emily Blunt) er vores kvindelige hovedperson, der tror på træets eksistens, men som ikke bliver taget seriøst af the Royal Society i London.

Problemet er, at selskabet er i besiddelse af en genstand, Lily skal bruge for at kunne finde træet: En pilespids, der blev fundet under en tidligere, fejlslagen ekspedition til Amazonjunglen.

Da Lily er i gang med at stjæle pilespidsen, støder hun på den skurkagtige tyske prins Joachim (Jesse Plemons), der også efter ude efter den, for han vil selvfølgelig også finde Månens tårer, sådan at det tyske kejserrige kan vinde Første Verdenskrig.

Lily tager første stik, da det lykkes hende at få fat i pilespidsen. Hun og hendes bror, MacGregor (Jack Whitehall), der slet ikke er af samme eventyrernatur som sin søster, rejser til Sydamerika.

PRINS JOACHIM I UBÅD

Her lykkes det med nød at næppe for dem at chartre en flodbåd, selvom kaptajnen, Frank (Dwayne “The Rock” Johnson), mener at Lilys mission er håbløs.

Men Frank har sine egne, finansielle problemer med skibsrederen Nilo (Paul Giamatti), der truer med at tage Franks båd, hvis ikke Frank kan betale det, han skylder.

Nu går den vilde jagt altså op ad Amazonfloden, og prins Joachim er naturligvis lige i hælene på dem – i sin egen ubåd, for at det ikke skal være løgn!

CHARMERENDE

Jungle Cruise er endnu én i en efterhånden ret lang række af film, der er baseret på eller inspireret af forlystelser i én af Disney-selskabets forlystelsesparker.

Den nok bedst kendte franchise af den type er Pirates of the Caribbean-serien, men der er faktisk en hel del. Så sent som i juli måned fik den seneste – **Haunted Mansion** – premiere, og der er flere på vej.

Jungle Cruise er én af de mere vellykkede af disse film, selvom den i virkeligheden er en kolossal rodebutik. Det glemmer man imidlertid undervejs, i hvert fald første gang, man ser

filmen, fordi den er så charmerende, som den er.

Man kommer dog ikke udenom, at manuskriptet både er rodet, overlæsset og fyldt med massive logiske mangler – sidstnævnte særligt relateret til de intrikate og komplicerede mekanismer, der beskytter Månens tårer. Hvem har bygget dem? Hvornår? Og hvorfor?

Who cares? I hvert fald ikke manuskriptforfatterne Michael Green, Glenn Ficarra og John Requa.

TYDELIGE FORBILLEDER

Samtidig er manuskriptet præcis lige så overgearet og overlæsset som til **Pirates of the Caribbean**-filmene, der da også flere steder synes at have været forbilledet.

Det gælder bl.a. også i designet af de udøde conquistadorer, der, da de dukker op i filmen, synes meget tydeligt inspireret af Davy Jones' udøde besætningsmedlemmer ombord på Den flyvende hollænder i de to første **Pirates of the Caribbean**-efterfølgere.

De komplicerede stenmekanismer, der beskytter Månens tårer, synes dog mere inspireret af enten **National Treasure: Book of Secrets** (2007) eller – suk – **Indiana Jones and the Kingdom of the Crystal Skull** (2008).

Åbenbart skal gamle indianerhemmeligheder, om det så er i South Dakota eller i Sydamerikas jungle, være beskyttet af kompliceret arkitektur.

Disse dele af manuskriptet føles en smule trætte. “Øv, en tiger”, om man så må sige.

DWAYNE JOHNSON SOM DWAYNE JOHNSON

Der, hvor manuskriptet imidlertid rammer plet, er i forholdet mellem Lily, Frank og MacGregor og ikke mindst i form af den forrygende skurk, prins Joachim.

Retfærdigvis må en stor del af denne succes tilskrives skuespillerne, for det er lige præcis deres charme, der bærer det meste af filmen. Emily Blunt er fin i rollen som den moderne kvinde, der i Europa støder hovedet ind i glasloftet, men som er stålsat på at bevise sin hypotese.

Blunt er næsten altid seværdig, også selvom hun her ikke har det store dramatiske materiale at gøre med. Men hun viser, at hun også er i besiddelse af gode, komiske evner og formår fint at spille op til Dwayne Johnson.

Og Dwayne Johnson, ja han spiller såmænd bare Dwayne Johnson, men det gør han til gengæld så godt, at man bare er tilbøjelig til at følge med på turen.

Johnson er efterhånden blevet nutidens svar på Arnold Schwarzenegger; en *larger than life*-figur, der spiller mere eller mindre den samme rolle hver gang, men som slår igennem på grund af ren karisma og charme.

TRÆTTE HOMOVITSER OG EN FORRYGENDE JESSE PLEMONS

Jack Whitehall er ret sjov som Lilys tydeligt homoseksuelle bror, også selvom homo-vitserne ikke bare balancerer på grænsen til det klichéprægede, men bevæger sig langt ud i junglen af klichéer.

Faktisk er hele MacGregor-rollen på den måde temmelig bagudskuende og gammeldags, og jeg troede egentlig, vi var kommet længere end det.

Bedst i hele castet er imidlertid Jesse Plemons som prins Joachim. Plemons formår at spille Joachim som lige del farlig, slesk, selvoptaget og fjollet, og det er gennemført med perfekt komisk timing.

Plemons stjæler hver eneste scene, han er med i, fra første til sidste replik – og hans sidste replik er i øvrigt et opgivende “Scheisse!”

TRO OVERFOR FORLYSTELSEN

Jeg har aldrig selv været i én af Disneys parker, så min erfaring med forlystelsen **Jungle Cruise** er rent akademisk. Men ud fra, hvad jeg har kunnet læse mig til og har fået fortalt, så forholder filmen sig relativt tro overfor elementer fra forlystelsen.

Herunder bl.a. de dårlige onkel-vitser, som Frank underholder sine turgæster med, da vi først møder ham på flodbåden.

Som udenforstående fornemmer man dog aldrig, at filmen er baseret på en forlystelse, og det er bestemt positivt.

UNDERHOLDENDE, OVERLÆSSET RODEBUTIK

Jeg var solidt underholdt af **Jungle Cruise** begge de gange, jeg har set filmen, men især første gang. Ved andet gennemsyn begynder filmens svagheder at stå noget tydeligere frem.

Trods det formår Dwayne Johnson og de andre at charmere så meget, at man er parat til at tilgive filmen mange af dens fejl og mangler, mens musikken (i øvrigt fornemt komponeret af James Newton Howard) spiller.

Men en overlæst rodebutik, det kommer man ikke udenom, at **Jungle Cruise** er.

Titel: Jungle Cruise

Instruktør: Jaume Collet-Serra

Manuskript: Michael Green, Glenn Ficarra & John Requa efter historie af John Norville, Josh Goldstein, Glenn Ficarra & John Requa

Cast: Dwayne Johnson (Frank Wolff), Emily Blunt (Lily Houghton), Edgar Ramirez (Aguirre), Jack Whitehall (MacGregor Houghton), Jesse Plemons (Prince Joachim), Paul Giamatti (Nilo)

Foto: Flavio Martínez Labiano

Klip: Joel Negron

Musik: James Newton Howard

Spilletid: 127 minutter

Aspect ratio: 2.39:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA/Australien/Italien/New Zealand/Ungarn/Canada, 2021

Anmeldt i nr. 214 | 13/09/2023

Stikord: Første Verdenskrig, Junglen

MOGENS HØGSBERG

SENESTE INDLÆG

Mogens Høgsberg. Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan; indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...]